

Wstępniak

Nastala wiosna i wszystko albo prawie wszystko jest piękne... Cieszymy się, bo dni są dłuższe choć trzeba wcześniej wstawać (zmiana czasu), kwitną kwiaty, ptaki śpiewają, za niedługo święta, a z nimi ferie, a potem ... i tu nie wszyscy się cieszą, MATURA! Mamy jednak nadzieję, że trzecioklasiści-maturzyści, finalnie będą zadowoleni ze swoich wyników. Wszystkim życzymy wesołych świąt Wielkiej Nocy i najpiękniejszej wiosny ze wszystkich przeżytych!

REDAKCJA

W tym numerze:

Rozważania maturzystki	str. 2-3
Myślę, więc piszę	str. 4
Wywiady—tym razem nauczyciele o uczniach	str. 5
Młodzi zdolni	str. 9-10

Z pamiętnika

zabieganych maturzystów, a w powietrzu czuć nadchodzące lato, na które wszyscy (prawie) czekają. Niestety, do wakacji zostały jeszcze dwa miesiące, w ciągu których będzie się jeszcze trzeba postarać o lepsze oceny. Po długim czasie widzę, jak bardzo moja klasa

Jest już kwiecień, a czas leci dalej. Na korytarzach widać

się zgrała oraz przywiązała do siebie. Jest coraz cieplej, więc przychodzenie do szkoły i wracanie z niej nie jest już uciążliwe. Kiedy wybierałam 1. LO nie wiedziałam, że tak bardzo się przywiązę do tego miejsca oraz ludzi. Jestem ciekawa, co przyniosą następane miesiące..

skołowanego pierwszoklasisty

СЛАВА УКРАЇНИ !!

Zazwyczaj w „CEGLE” nie odnosimy się do politycznej rzeczywistości, tym razem jest inaczej. Może dlatego, że dane nam jest gościć młodych mieszkańców Ukrainy w naszym liceum. CHCEMY, BYŚCIE SIĘ

CHWAŁA UKRAINIE!

CZULI U NAS, JAK U SIEBIE!!! JESTEŚCIE WSPANIALI!!!

Niedawno w naszym mieście powstał nowy mural. Wśród kilku murali w Kędzierzynie-Koźlu ten jest niezwykle, ponieważ pokazuje solidarność z Ukrainą. Przedstawia postać dziecka w stroju bohatera. Całość namalowana została barwami flagi Ukrainy. Mural ten możecie zobaczyć na budynku przy ulicy Kozielskiej i Przechodniej. Podczas koncertu przygotowanego przez TVN pt. „Razem z Ukrainą” w tle wyświetlone było właśnie to dzieło. Zachęcamy do zobaczenia go na żywo, jeśli jeszcze tego nie zrobiliście.

Kasia

Z pamiętnika

Tak niedawno przekraczaliśmy progi naszego liceum. Nie tak dawno skończyły się wakacje i nastal wrzesień. Teraz widzimy, jak wokół przyroda zaczyna budzić się do życia i coraz głośniejsze śpiewają ptaki. Robi się wokół pięknie! Zastanówmy się, co może czuć trzecioklasista...

Jest to na pewno bardzo trudny czas dla nas. Ponieważ do matury nie pozostało już zbyt wiele czasu, nauczyciele chcą nam jeszcze wiele przekazać i wiele od nas wymagają.

Kochani maturzyści, pamiętacie swój pierwszy dzień szkoły w murach naszego liceum? Ja pamiętam go tak, jakby było to wczoraj. Gdy po raz pierwszy przekroczyłam progi liceum, pomyślałam sobie, co ja tutaj tak w ogóle robię? Czy podjęłam na pewno dobrą decyzję? Jednak lęk i wątpliwości, które mi wtedy towarzyszyły, szybko minęły. Nigdy

Marzec to czas, kiedy szkoły i uczelnie organizują tzw. „Dni Otwarte” - prezentacje swoich ofert edukacyjnych i przedstawienie korzyści, płynących z uczęszczania do nich. Reklamę stanowią historie uczniów, rozwój karier absolwentów, jak i opowieści o nauczycielach, owiane nutką legend i tajemnic dla potencjalnych młodszych kolegów. Ów ferwor naborów nowych adeptów nauki jest

„Dzieci wesoło wybiegły ze szkoły...”

nie sądziłam, że poznam tu tak wspaniałych i życzliwych ludzi oraz tego, jak wiele się tu nauczę. Mimo pandemii, która wybuchła w najważniejszym okresie naszego życia i nie pozwoliła nam zbyt długo nacieszyć się obecnością w naszej szkole, nie tylko odcinając nas od świata, ale i od ludzi, którzy nas otaczali, myślę, że każde z nas miło wspominać będzie te trzy lata. Zapewne wielu z nas zawarło wspaniałe przyjaźnie, które będą trwać wiele lat, nauczyliśmy się doceniać i korzy-

rozczochanego maturzysty

stać z każdej chwili, jaką możemy razem spędzić. Z jednej strony smutne to uczucie, że za moment, każdy z nas będzie musiał się pożegnać ze szkołą i wspaniałymi nauczycielami, na których zawsze mogliśmy liczyć, ale z drugiej strony, to wspaniałe, bo choć kończy się pewien etap naszego życia, za moment otwiera się przed nami nowy.

Michaela

Rozważania maturzystki

doskonałym czasem, aby zastanowić się, jaką rolę pełni szkoła w dzisiejszym świecie.

Polski system edukacji w XXI wieku przeszedł naprawdę wiele. Reforma oświatowa z 2017 roku zmieniła, funkcjonujące prawie 20 lat gimnazja w 8-letnie szkoły podstawowe - swoistą wizytówkę PRL-u. Krytycy tych zmian argumentowali, iż w dle wszelkich praw psychologii młodzieżowej, niezwykle istotny jest etap pośredni pomiędzy

cd ze str. 2 Rozważania...

dziecięcym czasem szkoły podstawowej a dorosłym traktowaniem na poziomie szkoły średniej. Następną „terapią szokową” zarówno dla współczesnej młodzieży, jak i nauczycieli był z pewnością czas pandemii i związanego z nią zdalnego nauczania. Ukazał on, jak niezbędny jest Internet w procesie nauczania, ale i dowiódł, że taki model nauczania nie zastąpi nigdy spotkania i wytłumaczenia materiału „twarzą w twarz” przez nauczyciela, gdyż sporo uczniów zauważyła, wówczas znaczny regres, spowodowany często przez czynniki, takie jak m.in. social-media tudzież gry komputerowe, a także bezmyślne, kopiowanie odpowiedzi do sprawdzianów z serwisów internetowych.

Ten okres pokazał również - że szkoła - oprócz oczywistej funkcji edukacyjnej, pełni bardzo istotną rolę w formowaniu więzi międzyludzkich oraz podtrzymywaniu ich. Pokazują to chociażby niekończące się kolejki do psychologów dziecięcych i młodzieżowych, powstałe, gdy tylko zniesiono część obostrzeń i pozwolono na działanie ośrodkom zdrowia. To właśnie w szkole nawiązuje się pierwsze przyjaźnie, a wiele z nich trwają całe życie. Sporo młodzieńcych miłości, jak i tych „poważniejszych”, prowadzących do ślubu i założenia rodziny, zawiązuje się w szkole. Jest to efekt podstawowej ludzkiej chęci bliskości i przebywania w towarzystwie osób o zbliżonych poglądach, wartościach, poczuciu humoru itd. Natomiast, kiedy ten codzienny kontakt jest utrudniony, pojawia się poczucie samotności, które - w najgorszym wypadku - może prowadzić do depresji lub prób samobójczych. Oczywiście można zapobiec temu, spotykając się po e-lekcjach, lecz często wtedy w natłoku obowiązków czy zajęć dodatkowych, regularne widywanie się było utrudnione. To właśnie interakcje na korytarzach szkolnych są tak bardzo ważne, budują poczucie wspólnoty.

W czasie „Dni Otwartych” szkoły notorycznie wykorzystują wskaźniki zdawalności matur jako swego rodzaju wyznaczniki poziomu placówki. Prawda jest, jednak taka, że znakomita większość zainteresowanych nie zwraca na nie specjalnej uwagi. Wynika to z tego, że do egzaminu dojrzałości można przygotować się zasadniczo w każdym miejscu, gdy ma się wystarczająco dużo samodyscypliny i zapału do nauki. Tym, czym tak naprawdę kierują się przy wyborze szkoły są opinie na temat nauczycieli, profile klas, zajęcia pozalekcyjne oraz możliwość uczestniczenia w życiu szkoły, realizowania swoich pasji i pewność swobody wyrażania swoich poglądów, to wszystko kształtuje poczucie, że nie jest się kolejną częścią, tworzącą „szarą masę” - pozbawioną ambicji i wszelkiej indywidualności, lecz samodzielnie myślącą jednostką. Ważnymi czynnikami, wpływającym

na ostateczną decyzję jest towarzystwo przyjaciół i najbliższych znajomych, które znacząco ułatwia adaptację do nowego środowiska, gdyż można, dzięki niemu poczuć pewniej, a także swoboda dojazdu - prozaiczna, lecz kluczowa dla wygody uczęszczania do szkoły. Duże znaczenie mają również nieszablonowe metody nauczania, które pokazują, że polska szkoła nie musi być pogrążoną w wyścigu szczurów, wylęgarnią zmęczonych, przytłoczonych nawalem pracy i obowiązków pracowników korporacji handlowych, tylko kreatywnych, ciekawych świata osób, pragnących od życia czegoś więcej.

Z czym często spotykają się polscy uczniowie? Podręczniki wypełnione po brzegi wiedzą teoretyczną, o której pamięć upływa wraz ze zdaniem sprawdzianu czy kartkówki, uczeniem pod egzaminy, wieńczące dany etap edukacyjny, które zamiast pomagać w odkrywaniu swoich pasji i tego, jaką ścieżkę kariery chcą obrać, uczą - jak poprawnie rozwiązywać testy i myśleć według określonego schematu - znanego również jako „klucz odpowiedzi”.

Kolejną, budzącą od lat kontrowersje kwestią są oceny szkolne. Krytycy od lat przekonują, że przytłaczająca większość uczniów kształci się typowo pod nie, a po uzyskaniu satysfakcjonującego wyniku, zapomina o zagadnieniu, nie jest w stanie wykorzystać wiedzy w praktyce - bez wyuczonych regulek. Zaznaczają również, że chęć uzyskania najwyższych rezultatów zarówno przez rodziców, jak i uczniów - stanowi dla nich ogromną presję i wywołuje silny stres. Pogoni za ocenami nie można, jednak traktować jednoznacznie jako coś złego. Istnieją osoby, którym walka o najwyższe osiągnięcia nie wyrządza szkód psychicznych, wręcz przeciwnie - motywuje je do działania i nauki - zaspokajając ich głód wiedzy.

Zwolennicy nauczania domowego zaznaczają, że system szkolny jest wadliwy, chociażby ze względu na ograniczenie indywidualnego podejścia do ucznia, spowodowane bardzo licznymi klasami. Sam nauczyciel, mając klasę, która liczy, dajmy na to: 30 osób, nawet mając wielkie chęci pomocy każdemu podopiecznemu z osobna, podczas 45 - minutowej lekcji nie jest w stanie tego zrobić. Gdyby każdy z zacnego grona pedagogicznego postanowił przy tak krótkim czasie i tak dużej liczbie uczniów, dostosować metodę nauczania do każdego, graniczyłoby to z cudem.

Optymizmem napawa, natomiast, fakt, że coraz więcej polskich szkół wprowadza zmiany w podejściu do ucznia, coraz bardziej otwiera się na jego potrzeby, słucha ich i stara się wyjść naprzeciw jego oczekiwaniom. Mam cię nadziei, że polskie szkoły, będą częściej otwierać się na potrzeby uczniów i zmieniać się na lepsze.

Wiktoria

Myślę, więc piszę...

„Na początku był chaos...”. Zawsze „coś” musi powstać z „niczego” – zrodzić się z jakiegoś pyłu, iskier, często żywiołu, a najczęściej – potrzeby. Czyżby właśnie dlatego powstały kobiety? Ewa, zrodzona z żebra Adama, stworzona i zaprojektowana przez Boga, drogą ewolucji i upływu wieków przeistoczyła się w matki, żony, córki. Atena oraz Artemida – definicje pięknych, ale i silnych wojowniczek, kobiet niezależnych, chwytających losy swoje i greckiego ludu we własne, delikatne dłonie. Królowa Elżbieta II, autorytet Anglii, kobieta zasiadająca na królewskim tronie po nagłej śmierci ojca, silnie utrzymująca na barkach królewskie obowiązki. Wszystkie, razem budują definicję kobiecości. Definicję silnej płci.

Kobiety to istoty zmiennokształtne. W pierwszym spojrzeniu – piękne, tajemnicze, emanujące wdziękiem i elegancją, chwilę później – niebezpiecznie śmiałe, gwałtownie porywcze. Coraz więcej filmowych reżyserów, autorów bestsellerowych książek, czy też producentów gier, wykorzystuje tę fascynującą zmienność i potencjał, które noszą w sobie niezwykle złożone charaktery pań. Jednak, wciąż podchodzi się do postaci kobiecych z pewnym dystansem. Dla przykładu - jedynie w pojedynczych częściach gier z serii Assassin's Creed można wybrać płeć bohatera. Twórcy ujawnili, że w grze z 2018 roku – „Assassin's Creed: Odyssey” według początkowego zamysłu, gracz miał przejść fabułę, wcielając się wyłącznie w Kassandra – grecką wojowniczkę. Pomysł zastąpiono jednak możliwością wyboru płci bohatera przez gracza, dając mu do dyspozycji dwie postacie – wspomnianą wcześniej Kassandra i wojownika Alexiosa. Dlaczego? Jak twierdzi szef marketingu Ubisoft – „kobiece postacie źle się sprzedają”. Ten sam zabieg zastosowano także w najnowszej części serii z końcówki 2020 roku – „Assassin's Creed: Valhalla”, gdzie dano graczom wybór pomiędzy męską a damską wer-

sją Eviar.

Zdolności do tworzenia inspirujących postaci kobiecych nie można z pewnością odmówić Królowi Polskiej Fantastyki, nazywanego często AS-em – przydomkiem pochodnym od pierwszych liter imienia i nazwiska – Andrzejowi Sapkowskiemu. Czytając serię książek o Wiedźminie, można zachwycić się portretami kobiet. Oprócz kultowej Cirilli-wiedźminki, księżniczki Cintry, a także młodej cesarzowej, posiadającej ponadto magiczne, elfickie zdolności, czy też niebez-

SILNA PŁEĆ

piecznej Yennefer – diabelsko inteligentnej czarodziejki, palającej się nekromancją, możemy dostrzec także inne, warte uwagi postacie. Dla przykładu: odważna i silna Calanthe – królowa Cintry, czy też zawsze posiadająca ostatnie zdanie w dyskusji czarodziejka Filippa Elihart, której w osiągnięciu celów nie przeszkodziła nawet utrata wzroku. Nie można zapomnieć o zmotywowanej i dzielnej matce samego Wiedźmina – czarodziejce Visennie, która jest bohaterką opowiadania „Droga, z której się nie wraca”, a także surowej arcy mistrzyni magii – Tissai de Vries, byłej rektorce Aretuzy – szkoły dla czarodziejek. Mimo, iż głównym bohaterem książek jest Geralt z Rivii, którego oczami obserwujemy doskonale rozbudowany świat, prawdziwe charaktery należą do kobiet. Sześć wy-

żej wymienionych dam to jedynie ułamek całej historii, której są częścią. Światem Wiedźmina rządzą kobiety – zasiadają na tronach, posługują się magią, obradują na radach. Ta seria przesiąknięta jest siłą i feminizmem.

Pogardliwie mówi się, że trucizna jest bronią kobiet, które są zbyt słabe, by zwrócić w oczy ofiary w chwili jej śmierci... . Kobiety to nie tylko sukienki, zadbane paznokcie i ułożone włosy. Kobieta nie powstała z pyłu, czy żywiołu. Powstała z potrzeby. Bo owszem – jesteśmy potrzebne. Bardziej, niż niektórym na tym świecie się wydaje.

Mariola

Wywiady

TYM RAZEM NAUCZYCIELE „SIENKIEWICZA” O UCZNIACH I SZKOLE!

W tym numerze przygotowaliśmy krótkie wywiady z niektórymi nauczycielami naszej szkoły. Zadaliliśmy wszystkim pedagogom te same pytania:

1. Jakie cechy w uczniu ceni pani/pan najbardziej?

2. Jaka pani/pana zdaniem powinna być współczesna szkoła? W co powinna wyposażać młodego człowieka?

1. Cenię u ucznia świadomość, że nabywanie kolejnej umiejętności to jest rzecz, na którą ma bezpośredni wpływ poprzez swoje podejście do

nauki, dlatego cenię ucznia, który ma pozytywne nastawienie do nauki oraz gotowość do włożenia wysiłku i wytrwałość, by się nauczyć.

2. Współczesna szkoła powinna cały czas zadawać sobie pytanie czy to, czego uczy i to jak uczy, odpowiada temu, czego potrzebują ludzie do życia we społeczeństwie i świecie takim, jaki jest obec-

pani dyrektor, M. Targosz:

nie i takim, jaki będzie w przyszłości. Nie może kurczowo trzymać się metod sprzed lat, bo wówczas nie spełnia swojej roli wobec uczniów, społeczeństwa i świata, a wręcz działa na ich szkodę. Współczesna szkoła powinna ciągle się zmieniać adekwatnie do zmian zachodzących w społeczeństwie i świecie po to, by jej uczniowie potrafili się w tych zmiennych realiach odnaleźć i realizować.

Szkoła powinna wyposażyć młodego człowieka w kompetencje uczenia się i samodzielnego, krytycznego myślenia. Powinna też rozwijać u młodych ludzi kompetencje społeczne i kreatywne działanie. Dzisiejszy świat, zmagający się z wieloma kryzysami, potrzebuje osób myślących nieszablonowo, które będą w stanie uczyć się przez całe życie oraz generować nowe rozwiązania starych i nowych problemów.

pani wicedyrektor, G. Stelmach:

1. W uczniu cenię najbardziej otwartość, ciekawość świata, odwagę w wyrażaniu własnych opinii.

2. Nowoczesna szkoła powinna być otwarta na zmiany i wyposażać ucznia w umiejętności pozwalające mu na aktywność w społeczeństwie, powinna rozwijać w nim kompetencje miękkie. Uczeń powinien czuć się odpowiedzialny za własny rozwój i mieć świadomość wymagań jakie stawia przed nim świat.

1. Uczeń jest przede wszystkim człowiekiem. Dlatego cenię w nim wszystkie te cechy, które określają go jako człowieka: pracowitość, uczciwość, kreatywność, umiejętność osiągania postawionych sobie celów.

2. Szkoła winna wyposażać uczniów w kompetencje, które będą mu potrzebne w przyszłym, dorosłym

życiu. Dzisiaj nawet **pan Jacek Biliński:** nie zdajemy sobie sprawy, jak zmieni się życie, jakie nowe profesje pojawią się w przyszłości? Zapewne jeszcze bardziej rozwiną się technologie, które nasze życie zautomatyzują. Na pewno nie ulegnie dewaluacji większość tych kompetencji, które kształcimy współcześnie.

pani Zofia Haliniak:

1. Cechy, które najbardziej cenię u ucznia to: uczciwość, uprzejmość, pracowitość, wrażliwość na potrzeby innych, zaradność.

2. Szkoła powinna: rzetelnie przekazywać wiedzę, dbać o wszechstronny rozwój osobowości ucznia, uczyć samodzielności, jak i współdziałania w grupie, kształtować takie cechy jak: odpowiedzialność, uczciwość, obowiązkowość, otwartość, aktywność, kreatywność

pan Krzysztof Kazanowski:

1. Wielokrotnie powtarzam swoim uczniom, że lubię ludzi aktywnych – chęć, zaangażowanie i kreatywność, to są cechy, które bardzo wysoko cenię u młodych osób. Jednak również cieszę się, gdy wyrażacie swoje opinie, ale podparte solidną argu-

mentacją.

2. W mojej opinii współczesna szkoła powinna odchodzić od encyklopedycznej wiedzy i kształcić specjalistów w konkretnej dziedzinie. Nie powinniśmy przy tym zapominać o budowaniu relacji między uczestnikami tego procesu. Szkoła musi mieć większą autonomię w sposobie doboru metod kształcenia, co może przelożyć się na efektywniejszą edukację. Natomiast, jako nauczyciel WOS, widzę ogromną potrzebę zrozumienia dla uczniowskich talentów, które nierzadko poddane delikatnej „obróbce” pozwalają na odkrywanie diamentów. Wydaje się, że obecny model edukacji, w tym nie pomaga. Jednak brak stabilizacji i rzeczowej dyskusji o polskiej szkole, zbyt duża ingerencja polityków, wpływa również na „model absolwenta” i to wywołuje mój bunt.

pani Aneta Knura-Zawada:

1. Każdy uczeń jest indywidualnością i doceniam każdego ucznia. Bardzo cenię ich za otwartość, aktywność, wykazywaną inicjatywę w podejmowaniu działań i wyzwań, ale również współpracę i udział w konkursach czy olimpiadach, co wymaga od nich szczególnego zaangażowania i motywacji do uczeni się.

2. Uważam, że współczesna szkoła powinna być przede wszystkim oparta na dobrych relacjach pomiędzy uczniami, nauczycielami i rodzicami. Współczesna szkoła powinna uczyć młodych ludzi nie tylko wiary w swoje możliwości, odwagi do działania, otwartości na nowości, systematyczności i wytrwałości, rozwiązywania problemów, ale również umiejętności radzenia sobie z trudnościami.

1. Każdy uczeń jest indywidualnością i doceniam każdego ucznia.

Bardzo cenię ich za otwar-

1. Z uczniami jest jeszcze większy problem. Umiem powiedzieć kogo za co cenię, ale opisać ucznia jako abstrakt? Trudno. Chyba odwagę, poczucie humoru, zaangażowanie, umiejętność słuchania. Cieszę się, gdy uczniowie mają swoje pasje i o nich mi mówią. Najbardziej smucą mnie tacy, którzy nawet na pytanie o np. ulubiony kolor odpowiadają "nie wiem".

pani Małgorzata Mazur:

2. Pierwsze, co przyszło mi do głowy: szkoła powinna być dla chętnych.

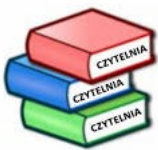
pani Karina Sobota: 1. Cechy ucznia, które najbardziej cenię to: ciekawość poznawcza, nieszablonowość, kreatywność i upór w dążeniu do celu.

2. Jaka powinna być współczesna szkoła? W co powinna wyposażać ucznia? Dzisiejsza szkoła powinna przede wszystkim nadać za zmieniającym się światem, powinna odpowiadać na potrzeby młodego człowieka i wyposażać go w umiejętności praktyczne. Powinna uczyć krytycznego myślenia, efektywnej komunikacji, kooperacji i radze-

1. Najbardziej cenię otwartość i chęć współpracy z nauczycielem, i grupą. Szkoła to nie front walk z wrogiem (MY vs ONI), tylko wspólna przygoda/wędrówka do wspólnego celu. Jeśli uczniowie są otwarci na działania nauczyciela, chcą się uczyć/uczestniczyć w tej wspólnej

pani Joanna Oronowicz: 1. W młodych ludziach najbardziej cenię ich optymizm i chęć do działania. Wydaje się, że nie ma takiej rzeczy, której by nie podolali, takiego wyzwania, któremu nie stawiliby czoła. Lubię to poszukiwanie siebie i swojej drogi, zmienianie zdania, odkrywanie świata.

pani Joanna Żyła:

1. W uczniu najbardziej cenię uczciwość, inteligencję i kulturę.

2. Współczesna szkoła powinna być otwarta, tolerancyjna i jednocześnie wymagająca. Młody człowiek w szkole powinien zostać wyposażony w wiedzę, mieć okazję rozwinąć umiejętność współpracy z innymi oraz nauczyć się, że trzeba być odpowiedzialnym za to, co się robi. To zawsze krok w stronę samodzielności i dojrzałości.

nia sobie w sytuacjach nietypowych. Powinna stawiać na wartości, które pozwolą uczniowi stać się silnym, odpornym psychicznie, człowiekiem, który będzie szukał nowych rozwiązań, by sprostać wyzwaniom życia. Szkoła powinna pomóc uczniowi zrozumieć współczesny świat, uporządkować wiadomości, które "atakują" z każdej strony, pomóc odkryć i rozwijać pasje i zainspirować do rozwoju.

pan Witold Szkodziński:

przygodzie, są ciekawi świata i tego, co każda nowa lekcja może im zaoferować - wtedy jest FAJNIE.

2. Współczesna szkoła powinna być nastawiona na rozwijanie indywidualnych talentów i zdolności uczniów choć oczywiście jest pewien zasób wiedzy ogólnej, bez którego trudno sobie wyobrazić funkcjonowanie młodych ludzi w dorosłym życiu. Szkoła powinna wspomagać rozwój tzw. kompetencji miękkich, czyli np. kreatywności, komunikatywności czy kultury osobistej. Marzy mi się szkoła bez ocen, gdzie uczyliśmy się razem, bo chcemy (naprawdę C H C E M Y) coś umieć, a nie ze względu na oceny.

Emocje towarzyszące poznawanie, czasem wybuchowe.

2. Współczesna szkoła musi być otwarta na ucznia i jego potrzeby, czasem niekonwencjonalna, wykorzystująca metody aktywizujące i projektowe. Oprócz wiedzy powinna wyposażać młodego człowieka w szereg kompetencji miękkich. Do nich należy m.in. umiejętność radzenia sobie ze stresem, dobra praca w zespole, dbanie o atmosferę, kreatywność i innowacyjność.

pani Katarzyna Garecka:

1. Najbardziej doceniam w uczniach: kreatywność i ambicje.
2. Szkoła powinna wyposażyć młodego człowieka w wiedzę praktyczną przede wszystkim.

O czym możemy innym wspomnieć na sam początek, jak nie o naszych ukochanych parkach, które co przerwę robią pokaz czułości na korytarzach. Jedna para non stop stoi przytulona, jakby nie byli w stanie samodzielnie oddychać. Ciekawe jak radzą sobie na lekcjach. Inna prezentuje troszkę smutniejszy obraz, bo nigdy nie zostają sami - zawsze jest z nimi przyjaciółka jednej z dwóch połówek

tego związku. Chyba, że to nie przyjaciółka jednego z łowców. nas źle! zazdrości nie parze drugiej czyni z

ka, a trzecia w tym trójko- Nie zrozumcie Wszystkim my. Szczegół- chłopaka z klasy i dziewcz- pierwszaczków. Chłopcze, więcej odwagi! Jeśli już cały czas obejmujesz partnerkę na korytarzach (choć dziwne, że nie protestuje, bo musi to być niesamowicie niewygodne, jeśli się tak chodzi), to zrób to bardziej zdecydowanie i pewnie.

tego związku. Chyba, że to nie przyjaciółka jednego z łowców. nas źle! zazdrości nie parze drugiej czyni z

KTO, Z KIM, KIEDY ... ,

Mamy nadzieję, że podczas Dnia Kobiet każdy chłopak z wymienionych par stanął na wysokości zadania i był zdecydowany, troskliwy i uczuciowo pewny wobec swojej partnerki. Kochajcie się! (Ale mniej publicznie, bo niesamowicie nam żal, że nie jesteśmy na Waszym miejscu).

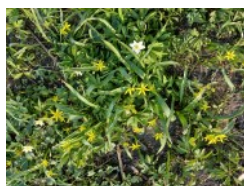
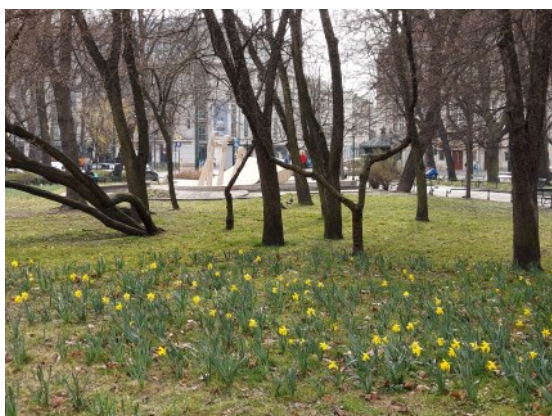
Pasjonujący zapewne był mecz siatkówki z okazji Dnia **czyli szkolne ploteczki**

Kobiet. Samorządzie! Chyba nie powinnyśmy się pocić z okazji Dnia Kobiet, lecz przyjmować kwiaty. Moglibyśmy zagrać mecz panowie, a my bardzo chętnie pokibicowałybyśmy. Liczymy, że następnym razem wymyślicie coś ciekawszego. Zwycięzcyom jednak gratulujemy, bo- wiem dziewczyny w sporcie mają moc!

Za nami, jak co roku, pierwszy dzień wiosny ... Niektóre klasy były nielicznie reprezentowane, a jeszcze inne (pierwsze) w ogóle się nie pojawiły. Hmmm ... Jeśli spaliście, zamiast przyjść do ukochanej szkoły, to nie byliście tak naprawdę na wagarach – nieśmiało zauważamy.

A wiosna naprawdę przyszła!!! Mamy dowody!!!

Plotkary

młodzi zdolni...

Tym razem zapraszam na wywiad

z Kamilą Czartoryską, uczennicą klasy 2b, której pasją jest jeździectwo.

Jak zaczęła się Twoja przygoda z jeździectwem?

Moja mama kiedyś jeździła konno i kontakt z tymi zwierzętami miałam w sumie od zawsze. Po jakimś czasie namówiła mnie na jazdy i bardzo mi się spodobało.

W jakim wieku zaczęłaś jeździć konno i kto Cię uczy?

Regularnie zaczęłam jeździć w wieku 10 lat. Natomiast od 15 roku życia jeżdżę w klubie Piaff Equestrain.

Ile razy w tygodniu trenujesz?

Treningi mam dwa razy w tygodniu, a jeśli chodzi o normalną jazdę i wyrabianie kondycji, to cztery dni w tygodniu.

Ile miałaś lat jak wystartowałaś pierwszy raz na zawodach i na jakim koniu?

Jak pierwszy raz wystartowałam, to miałam 14 lat na koniu Burzanna DI, którą rok po tym wydarzeniu kupiłam i jest ze mną do dzisiejszego dnia.

Jakie jest Twoje największe osiągnięcie do tej

pory i czy chciałabyś w przyszłości kontynuować przygodę z jazdą konną?

Myślę, że wygrana w Pucharze Opolszczyzny w 2018 roku, 3 miejsce w Halowym pucharze Opolszczyzny i 1 miejsce w zawodach ogólnopolskich. Jazda konna jest bardzo kosztowna i czasochłonna, więc raczej nie będę kontynuować z taką systematycznością. Natomiast nie zrezygnuję z niej całkowicie. Co jakiś czas dla przyjemności będę jeździła konno.

Zosia

„WIERSZ POŻEGNALNY”

Nigdy nie sądziła, że będzie chciała o nim zapomnieć.
Myślała, że już zawsze będzie go kochać.
Uczucie to trzymało ją przy życiu, było jak terapia
- przynajmniej tak jej się wydawało.
Prawda była inna. Bardziej bolesna.
Tak naprawdę kochanie go było jak autodestrukcja,
powolne konanie w bezradności.
Uczucie to rosło za każdym razem, kiedy go widziała
Mimo, że on jej nie zauważał. Dla niego była niewidzialna
- przezroczysta, a ona tak bardzo pragnęła, aby ją dostrzegł.
Z czasem zaczęła znikać- nawet dla siebie.
Uciekała od własnych myśli. Gasła. Powoli.
Aż zgasła. Umarła.
A jedyne co zostało, to wiersze, które pisała.
Nikt nie wiedział, ale tak naprawdę każdy wiersz, był o nim.
Był w każdym jej wierszu
mimo, że ona nie była nawet w jego jednym słowie.

młodzi (poetycko) zdolni...

młodzi (poetycko) zdolni...

„HISTORIA (PRAWIE) JAK Z BAJKI”

Niektórzy są nam dani w życiu tylko na chwilę.
Może tak naprawdę i my nie byliśmy sobie pisani.
Nie byliśmy jak Bella i bestia,
który tak naprawdę okazał się być księciem.
Nie byliśmy bohaterami powieści ze szczęśliwym zakończeniem.
My byliśmy epizodem. Krótkim fragmentem czegoś pięknego
- bo nasza historia była piękna. Zbyt piękna i to nas zgubiło.
Czar naszej opowieści okazał się urokiem. Złym czarem,
który został na nas rzucony, a jedynym sposobem na jego zdjęcie,
było zapomnienie.
Teraz nie pamiętamy o sobie. Mijamy się nawzajem,
nie pamiętając, że do niedawna byliśmy naszym „wszystkim”,
nie wiedząc, że przez krótką chwilę świat należał tylko do nas.
Unikamy swoich spojrzeń. Uciekamy wzrokiem tak,
aby na siebie nie wpaść.
Jesteśmy niczym kochankowie,
którzy zostali zmuszeni do zapomnienia o własnym istnieniu.

Trochę kulturki...

Czytam, bo lubię

“Projekt Riese” Remigiusz Mróz

Proponuję tym razem najnowszą perelkę znanego pisarza Remigiusza Mroza pt. „Projekt Riese”. Tym razem pisarz prezentuje się w historycznej odsłonie, której chyba się nie spodziewaliśmy. Chcąc poznać zagadkę nazistowskiego projektu Riese, turyści zwiedzają jeden z kilku ośrodków w Górach Sowich. Idąc wąskim tunelem, nie są jeszcze świadomi tego, co się zaraz z nimi stanie. Czy historyczna wycieczka, mająca na celu jedynie odpowiedzieć na nurtujące turystów pytania może stać się pełną wyzwania podróżą? Jeśli lubicie mroczne historie i nie boicie się drastycznych scen, myślę, że książka powinna

Wam się spodobać. Zresztą jeśli znacie którąś z książek Mroza, to wiecie, czym zawdzięczał sobie taką popularność.

Aga

KOCHAM KINO ...

Ceremonia rozdania Oscarów niezaprzeczalnie zawsze wywołuje wiele emocji i zaskakuje. W tym roku, takim zaskoczeniem może być uzyskanie przez film “Diuna” aż sześciu statuetek w kategoriach najlepsza muzyka, najlepszy montaż, najlepszy montaż dźwięku, najlepsza scenografia, najlepsze efekty spe-

cialne oraz najlepsze zdjęcia. Natomiast filmem roku został obraz “CODA”, najlepszym filmem międzynarodowym okazała się japońska produkcja “Drive my car”. Z kolei najlepszymi aktorami pierwszoplanowymi zostali Jessica Chastain i Will Smith. Za reżyserię filmu „Pse pazury” Oscara otrzymała Jane Campion. Niestety, Janusz Kamiński ani polski krótkometrażowy film “Sukienka” w reżyserii Tadeusza Łysiaka nie zdołały dostać nagrody. Pamiętajmy jednak, że już sama nominacja do filmowych Oscarów jest wielkim wyróżnieniem. Mamy nadzieję, że w przyszłym roku Polacy po raz kolejny znajdą się na liście nominowanych do Nagrody Akademii oraz liście zwycięzców.

Tylko muzyka ...

Pierwsze dni wiosny już za nami. Zapewne wielu z nas szuka wiosennej energii, radości i ciepła po dosyć długiej i przygnębiającej zimie. Jednym ze sposobów na wprowadzenie nas wio-

senny klimat może być muzyka - ta radosna i energiczna. Właśnie ten typ muzyki zawiera album pt. **“FIXION”** autorstwa japońskiego rockowego zespołu o nazwie **The Oral Cigarettes**.

Już pierwsza piosenka o tytule “Kizuke yo Baby” pobudza nas i wprowadza nas w dobry na-

strój, a wszystko dzięki niezwyklej wokali oraz dynamicznym dźwiękom gitary elektrycznej. Melodia tego utworu sprawia, że nie jesteśmy w stanie zapanować nad własnym ciałem i mimowolnie zaczynamy wyginać je śmiało oraz nucić. Tak samo działają na nas utwory “Kantan Na Koto”, “Kyouran Hey Kids!!” czy “A-E-U-I”.

Oprócz bardzo szybkich i energicznych kawałków, na płycie znajdują się również te bardziej spokojne, ale z równie radosną melodią co poprzednie. W utworze “Amy” usłyszymy bardziej delikatny wokal oraz muzykę. Jednak nawet to nie zabiera tej piosence swojego wyjątkowego, w pewnym sensie pogodnego klimatu.

Najbardziej wyjątkową i zachwycającą rzeczą, którą niesie ze sobą ten album, jest to, że każdy utwór bardzo szybko wpada w ucho. Każdy z nich zawiera coś wyjątkowego, coś czego nie zawiera żaden inny utwór. W niektórych piosenkach są to chórki czy poboczne wokale, w niektórych jest to melodia czy idealnie skomponowane pod tekst utworu tło muzyczne. Warto wsłuchać się w zebrane w tym albumie kawałki i znaleźć w nich coś, co najbardziej nas zachwyci

Milen

W świecie mody

Opaski do włosów

Listę modnych dodatków na wiosnę/lato 2022 otwierają opaski do włosów, które choć dziś są kojarzone głównie z Blair Waldorf z „Gossip girl”, popularne były już w czasach starożytnego Egiptu oraz Grecji. Dziś opaski do włosów nosimy nie tylko do mundurków, ale także eleganckich sukienek i zwiewnych kombinizonów. Nic nie stoi na przeszkodzie, by ozdobić opaską stylizację utrzymany w biznesowym stylu. W końcu moda polega na zabawie stylem!

Apaszki

Często niedoceniana apaszka okazuje się jednym z najbardziej uniwersalnych akcesoriów, w jakie tylko można się zaopatrzyć. Z jednego niewielkiego skrawka materiału będziesz w stanie stworzyć top, ozdobę na szyję czy włosy, a także modny dodatek do torebki. Najmodniejsza dziś jest ta ostania wersja, a gwiazdy

cd. W świecie mody

pokroju Belli Hadid noszą apaszki w stylu babushka. W kwestii wzorów panuje pełna dowolność. Modna szachownica, kwiaty, łączki czy wzór w pepitkę – wybór printów to kwestia Twojego gustu.

Sandały na platformie

Moda stworzona przez Giannię Versace miała dawać kobietom poczucie siły. W jego kreacjach nie dało nie czuć się spektakularnie, zjawiskowo i pięknie. Dziś wpisany w DNA marki empowerment wybrzmiewa szczególnie głośno i bardzo dosłownie. Na nadchodzącą wiosnę Donatella lansuje niebotycznie wysokie platformy, które mają dodawać nam centymetrów i pewności siebie. Wg międzynarodowej platformy sprzedażowej Lyst to jeden z najchętniej kupowanych w tym sezonie produktów.

Kardigan w stylu lat 50

W poprzednich sezonach na wybiegach rządziły oversizowe swetry, niczym wyciągnięte z szafy taty i dziadka. W trendach na wiosnę-lato 2022 projektanci stawiają na krótsze, dopasowane do sylwetki, lekkie sweterki. W modzie będą retro kardigany o gładkich spłotach i jednolitych kolorach. To fasony, które świetnie komponują się z rozkoszowanymi i olówkowymi spódnicami czy spodniami z wysokim stanem. Warto zainspirować się lookami z pokazów Altuzarra, Markarian czy Michaela Korsą.

Natalia D

Potęga smaku

To bardzo szybki i prosty przepis na pyszne babeczki. Przyrządzone dla niespodziewanych gości, ale również na każdą inną okazję.

Babeczki

SKŁADNIKI:

- 3 szklanki mąki
- 3 łyżeczki proszku do pieczenia
- ¾ szklanki cukru
- 3 łyżeczki cukru waniliowego
- szczypta soli
- 1,5 szklanki mleka
- 2 jajka
- 0,5 szklanki oleju

PRZYGOTOWANIA:

W jednej misce mieszamy suche składniki, a w drugiej wszystkie mokre. Suche składniki przesiewamy do mokrych. Możemy dodać kawałki czekolady. Ciasto przekładamy do foremek i wkładamy do nagrzanego piekarnika (funkcja góra-dół), pieczemy 40 minut. Gotowe babeczki posypujemy cukrem pudrem lub smarujemy lukrem. Smacznego!

Was wird an Ostern gefeiert?

An Ostern wird die Auferstehung Jesu Christi gefeiert. Die 40-tägige Fastenzeit fängt am Aschermittwoch an und wird am Osterfest beendet. Da die religiöse Mehrheit in Deutschland dem Christentum angehört, gibt es auch paar Feiertage. Das Osterfest findet regulär im März oder April statt. Da das Fest immer am Sonntag nach dem ersten Frühlingsvollmond stattfindet, ist Ostern jedes Jahr an einem anderen Wochenende.

22 kwietnia setki milionów ludzi na całym świecie będzie świętować Dzień Ziemi. Idea troski o naszą planetę łączy ludzi na całym świecie. Każdy z nas ma wpływ na dobrostan Ziemi – zmieniając swoje nawyki, sadząc drzewa wokół siebie, tworząc ogrody przyjazne zapylaczom i wspierające różnorodność biologiczną Tegoroczna edycja odbywa się pod hasłem „Przywróć naszą Ziemię”. Święto to zostało ustanowione w 1970 roku, obecnie jest obchodzone w 192 krajach. W Polsce Dzień Ziemi świętujemy od 1990 roku. Dodatkowo ONZ wyznaczyło datę 22 kwietnia jako Międzynarodowy Dzień Matki Ziemi.

Dzień Ziemi to doskonała okazja do organizowania różnego rodzaju wydarzeń promujących ekologię, szansa na poprawę świadomości dotyczącej efektów niszczenia środowiska naturalnego, do których zaliczyć można zanieczyszczenie powietrza, wody czy globalne ocieplenie.

Jak obchodzić Dzień Ziemi?

Zu Ostern werden die Wohnzimmer und Gärten mit vielen bunten Sachen, vorzugsweise bemalten Eiern, Osterhasen und Zweigen, geschmückt.

Dies ist ein Brauch der als vor-christliches Fruchtbarkeitsymbol galt. Die Eier werden oft selbst dekoriert. Dafür werden Hühnereier ausgeblasen oder gekocht. Gefärbt werden sie z.B. mit Lebensmittelfarben oder man bemalt sie. Zum Osterfest gibt es viel Schokolade und Süßigkeiten.

Der Osterbrauch in Deutschland

ten, auf die man während der Fastenzeit verzichtet hat. Da die Deutschen das Fasten nicht mehr so ernst nehmen, verzichten nur wenige auf etwas. Meistens ist es Schokolade, Zigaretten oder Alkohol.

Ein traditionelles Gebäck an Ostern ist der Osterzopf. Das ist ein großer Kuchen aus Hefeteig, der für die ganze Familie und Freunde reicht.

Eine weitere Tradition ist das „Ostereier-Verstecken“ was vor allem den Kindern großen Spaß bereitet. Die Ostereier oder Osternester werden, natürlich vom Osterhasen, in der ganzen Wohnung oder im Garten versteckt und müssen von den Kleinen gefunden werden. Oftmals warten kleine Überraschungen auf die Kinder.

BĄDŹ EKO!

Zasadźmy drzewo albo inne rośliny. Możemy to zrobić wszędzie, ale najlepiej posadzić drzewo w pobliżu miejsca, w którym mieszkamy.

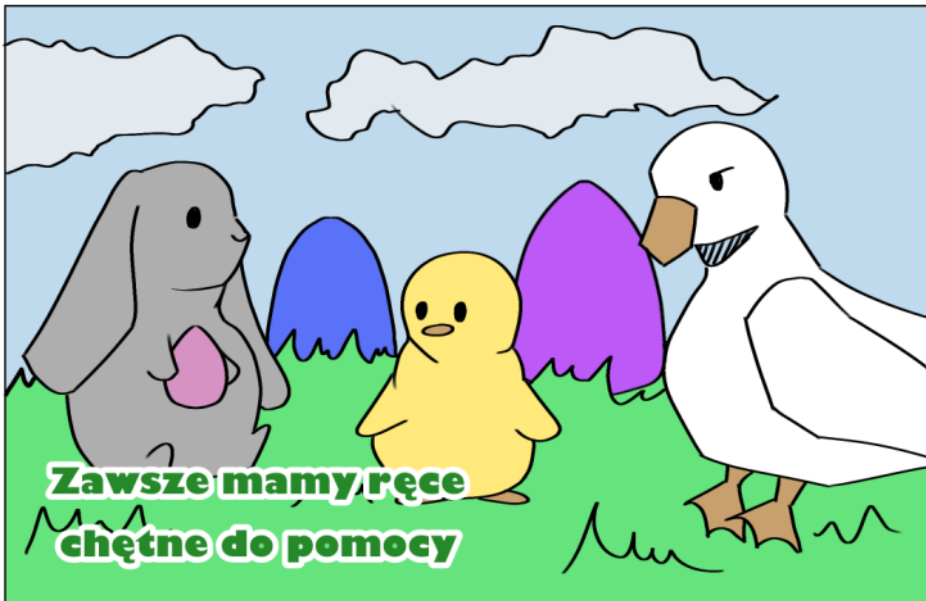
Zbierzmy makulaturę. Z pewnością w naszych domach musi być dużo - stare gazety, kartony, ulotki, magazyny reklamowe. Oddajmy makulaturę oddać do punktu zbiórki.

Zbierzmy niepotrzebne szkło i wrzućmy je do specjalnego pojemnika – szkło z recyklingu zużywa o 21% mniej energii niż produkcja nowego szkła.

Zbierajmy aluminiowe puszki i oddajmy je do skupu. Złoża boksytu, z którego otrzymuje się aluminium potrzebne do produkcji puszek, nie są odnawialne, co prowadzi do ich bezpowrotnego wyczerpywania. Puszki aluminiowe nadają się w pełni do recyklingu.

Pozbierajmy śmieci. Spróbujmy posprzątać odpady w dowolnym miejscu wokół nas. Może to być nasze podwórko (jeśli jest zaśmiecone) lub inne miejsce z dużą ilością śmieci.

Natalia D

REDAKCJA „CEGLY”

Opiekun mgr B. Łydka

Piszą i tworzą:

Martyna, Dominika, Natalia, Michała, Marysia, Natalia Anna, Natalia Domenika, Zosia, Ola, Max, Milena, Noe, Wiktoria, Ania, Ela, Mariola, Wiktoria.

Szpeciólnie dziękujemy panom: R. Więckowi, W. Szkodzińskiemu.

